

Karta
öfver
Södra Dammgrufvan

i

Storfällsberget, Frångärde socken af Kopparbergs län.

på grund af egna mätningar den 3 November 1897 upprättad

af

Nilsholmberg,

der tillhörig ent. K. Konm. Koll i Res. d. 27: 1895.

Svanmalm.

Kalksten.

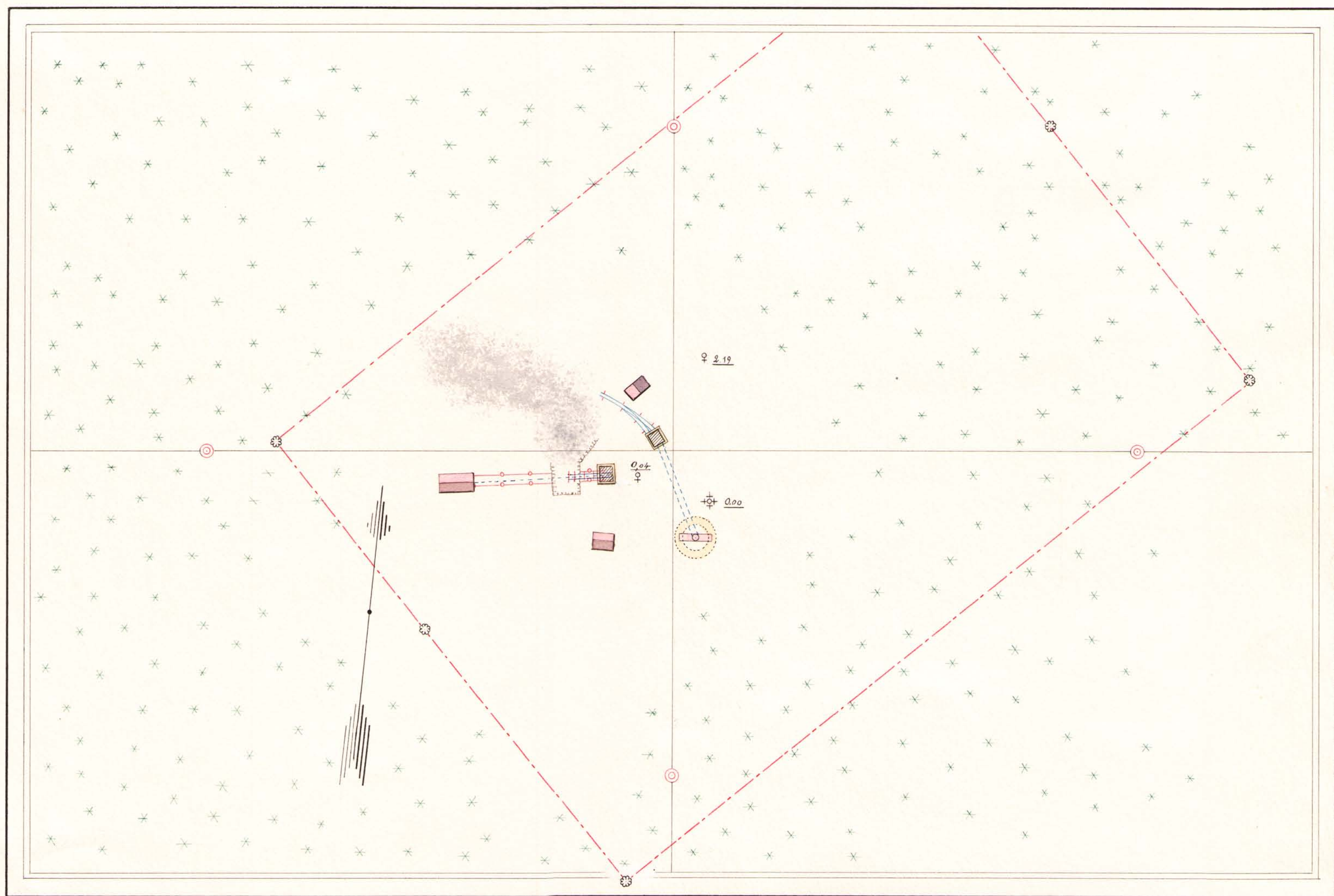
Stimmerkarn.

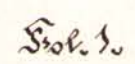

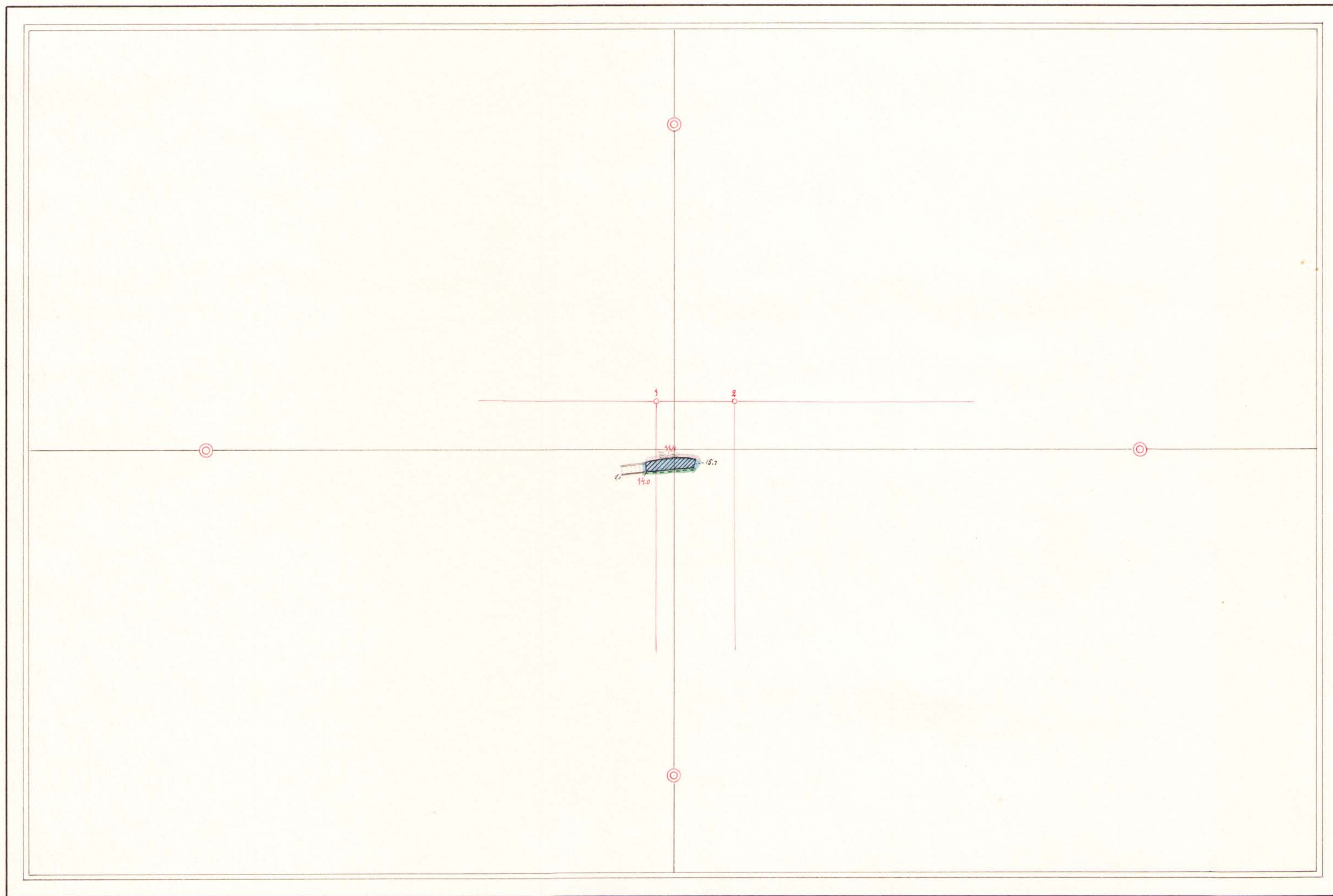
D. med magnetit

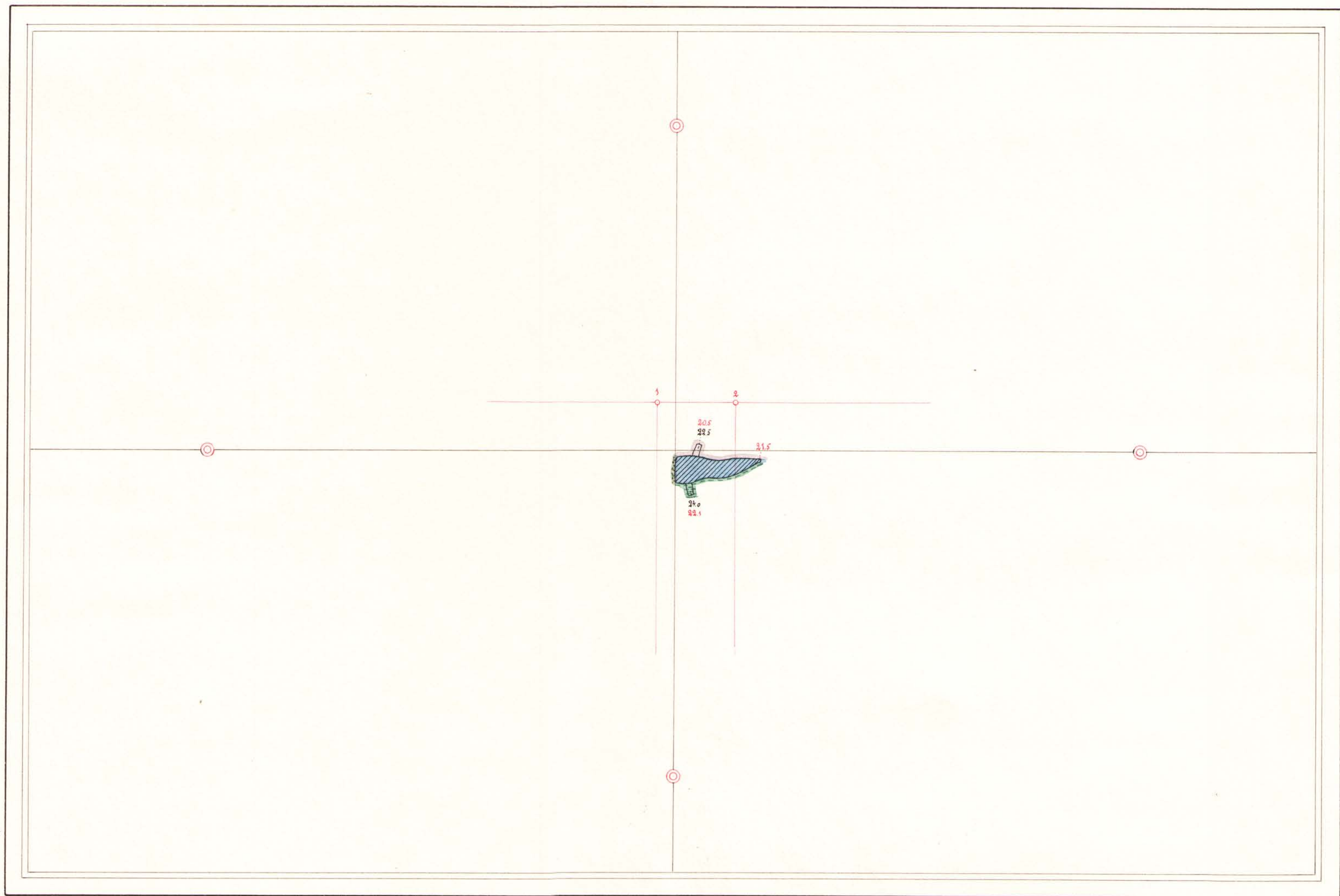

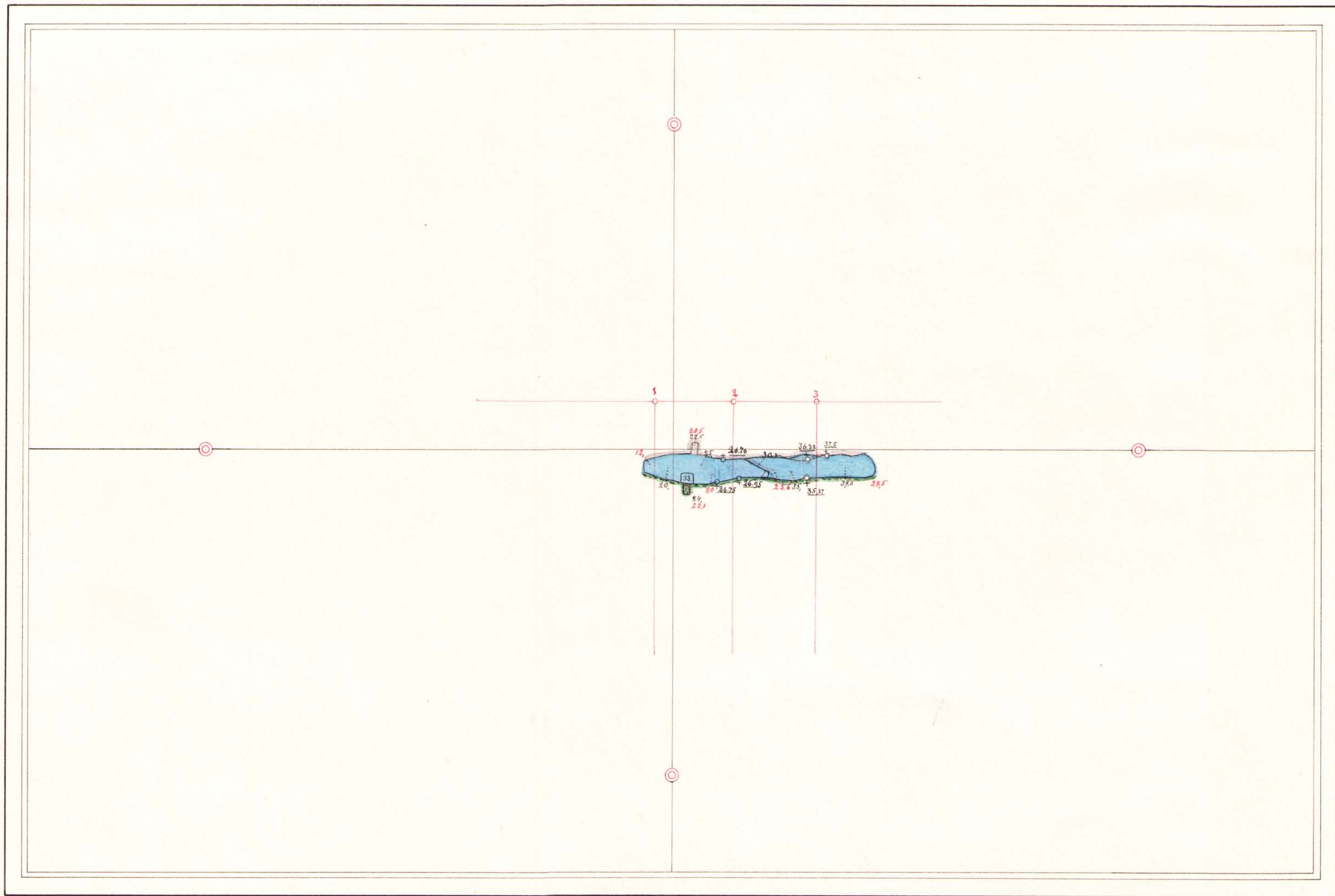
Skala 1:800.

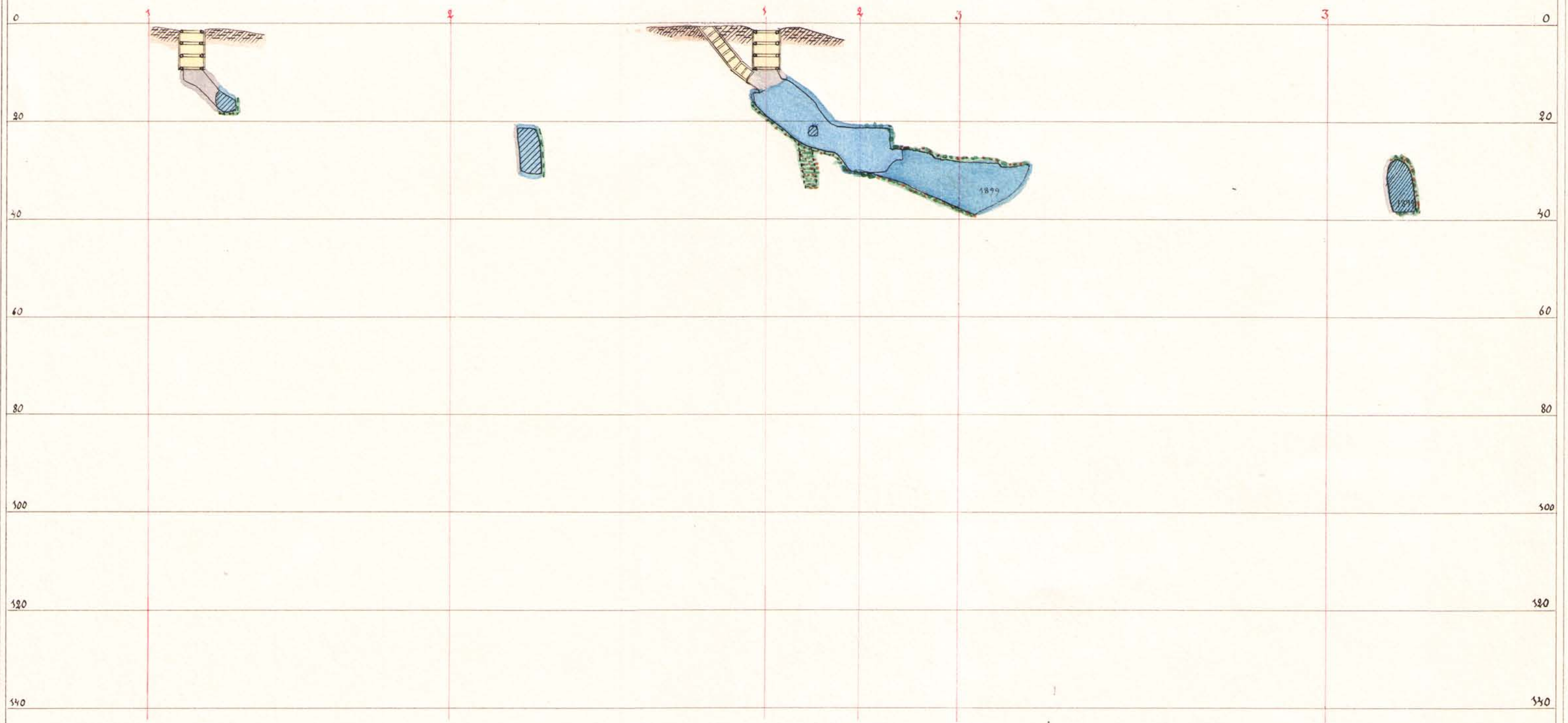

Fränsprofiler:

Längsprofil:

Fränsprofil

Beskrifning till Karta öfver Södra
Damgrufran i Storfaunderget,
Grangärde socken och Kopparbergs län.

Södra Damgrufran är belägen i det s. k. Storfaunderget cirka 7 km. ostnordost från Grangärde Kyrksby i Ludvika Bruk tillhörig skogsmark.

Historik: Tyndigheten synes varit okänd eller åtminstone orörd till den af nuvarande innehafvare inmutades den 26 Januari 1880. Utmärke tiindelades år 1888. Under åren 1890 och 1891 bröts grufran, ehuru obetydligt och det ^{arbetet börjades} egentliga i December 1896, och har sedan oafbrutet fortgått. Grufran eges för närvarande till $13/16$ af enskilda personer samt till $3/16$ af Aktiefolaget Schisshyttan.

Geologiska förhållanden: Traktens allmänna bergart är en grof fältspatsrik gneis, i hvilken ofta uppträda hyperitgångar. Själva malmsyndigheten ligger inbäddad i kalk och lagerarten. Kalken är hvit eller färgad i ljusa nyanser samt är starkt dolomitisk; den uppträder hufvudsakligen i malmens liggande. Lagerarten som bildar hängandet, består till aldra största delen af grofbladig glimmer med något amfibol, kalk, kvarts och granat. I grufrans västra gäfväl afskäres malmen tvärs af en bergart, mycket liknande den nyssnämnda lagerarten, men hvilken dock antagligen är gång-eller sprickbildning. Det är nämligen ännu ej utredt huru härmed förhåller sig, då man helt enkelt antagit malmen stupar starkt i fält åt NO och därför betraktat denna grufrans gäfväl såsom malmens naturliga fältgäfväl.

Vid nyligen utförd pröfborrning genom densamma har efter $3\frac{1}{4}$ m:s borrning i glimmer-malm anträffats, hvarför malmen här antagligen afskurits af en glimmerfylld spricka. Hvad som ytterligare styrker denna åsigt är den riktiga förekomsten af svafvelmetaller i gafvelbergarten. Utom magnetkis, som uppträder mycket ymnigt, påträffas dessutom stundom molybdenglans. Malmen utgöres af en fast, vanligen ganska grofkorrig svarmalm, som åt liggande blir mer och mer utspädd af dolomit. Den lär hålla 49 å 51 % järn, 15 % kalkjord, 10 % kalkjord, något mangan och kisel-syra samt 0.003 % fosfor och 0.020 % svafvel.

Brytning och uppfodring: Tyndigheten uttages medels öppen pallbrytning. Såväl berg- som vattenuppfodringen besörjes medels dragare i vind. Från Dec. 1896 till samma månad detta år har uppfodringen belupit sig till 2300 ton berg, hvaraf erhållits cirka 35 % malm.

Grängesberg i December 1897.
Nils Hedberg.